

VÖRÖS ISTVÁN
Szétnézek a műhelyemben

*1. talált tárgy:
villanella*

Ha szétnézek a műhelyemben,
csak könyvet látok, meg papírt, papírt.
A lélek árapályszintjét jelentem,

persze nincsen semmi új se ebben.
Ennyit még egy gyenge gát is kibírt.
Ha szétnézek a műhelyemben,

a laptop belsejébe kéne mennem.
Itt kint, hiába kerestem radírt.
A lélek árapályszintjét jelentem,

makacs versíró-géppé lettem,
kit egy-két forma szóra bírt.
Ha szétnézek a műhelyemben,

a rég kész könyvek állnak egyben,
rájuk nem kaptam semmi bért.
A lélek árapályszintjét jelentem,

csak jelzésekkel, gyáva csendben,
a következetesség ennyit ért.
Ha szétnézek a műhelyemben,
a lélek árapályszintjét jelentem.

*2. talált tárgy:
rondell*

Makacs versíró-géppé lettem,
kit egy-két forma szóra bírt,
de semmiképp se róla írt.
Féltem az idegen közegben,

a jambusban a kólaízt,
az olcsó zamatot élveztem.
Makacs versíró-géppé lettem,
ki álmában a hóra sírt.

„De jobban esett volna egy fasírt”?
Akkor már néhány éve húst se ettem,
más gyomor, mit a próza bír.
Elvesztem a burjánzó részletekben:
makacs versíró-géppé lettem,
kit egy-két forma szóra bírt.